

А. О. Ларін

МАКСАРЬОВ Юрій Євгенович (28. 07 (10. 08) 1903, м. Порт-Артур, нині Люйшунь, Китай — 11. 11. 1982, Мос-ква) — організатор промисловості. Генерал-майор інж.-танк. служби (1945). Герой Соц. Праці (1943). Сталін. премія (1946). Держ. нагороди СРСР. Закін. Ленінгр. технол. ін-т (нині С.-Пе-тербург, 1930). Від 1929 працював на Кіров. з-ді у Ленінграді. 1938 признач. дир. Харків. паровозобуд. з-ду № 183 замість розстріляного за безпідстав. звинуваченням І. Бондаренка. На цій посаді зробив знач. внесок у проектування і поч. масового вип. танка Т-34. Від листопада 1941 — дир. евакуйов. у м. Ниж-ній Тагіл (РФ) з-ду № 183 (Урал. танк. з-д), який вже у грудні 1941 дав фронту перші 25 танків, але подальший їхній вип. було зірвано. За це Й. Сталін зняв М. із посади і намагався віддати під суд, однак заст. наркома танк. пром-сті І. Зальцман, що прибув на його місце, розібрався в ситуації і призначив М. гол. інж. спочатку Челябін. Кіров. з-ду (РФ), а потім з-ду № 183. У 1942–46 — знову дир. Урал. танк. з-ду. Сприяв удосконаленню технології та орг-ції високопродуктив. поток. методу вироб-ва Т-34, завдяки чому собівартість і трудомісткість цього танка були найнижчими серед усіх з-дів, що випускали Т-34. Загалом за роки вій-ни з-д № 183 у Харкові та на Уралі випустив 35 тис. танків Т-34 — 70 % від їхньої заг. кількості. Від 1946 — на різних посадах у РМ СРСР, зокрема 1950–53 — міністр транспорт. машинобудування СРСР. Від 1978 — на пенсії. Ім'ям М. названо вулицю в Нижньому Тагілі, 1985 — судно Чорномор. мор. пароплавства.

Літ.: ХПЗ — Завод имени Малышева. 1895–1995: Краткая история развития. Х., 1995.